

תאריך: 28/06/05

5

תיק מס': 5398/03

ליתן הסבר להפלתו המפורשת את הנאשם באמרתו, טען כי זו הוצאה ממנו באמצעים פסולים, כי הוכרח לחתום עליה, כי הופתע למראה כתב האישום שהוגש כנגדו הכולל אשמות בהן לא הודה וכינייב. עוד היינו טורחים לפרט את הסתירות שעלו בגרסת העד לענין זה, אלמלא היה עולה באופן ברור כי את טענות הזוטא באשר למשקל אמרותיו, שמר העד לעדותו בתיקו של הנאשם בלבד, ואילו במשפטו של לא העלה אף אחת מאותן טענות, ואף חסכים להגשת אמרותיו, ובכללן האמרה המדוברת, אשר ביחס אליה עלו לפתע מן האוב טענות הזוטא שבעדותו. אך מובן הוא כי טענות זוטא של נחקר ביחס לאמרתו, אשר מופיעות במשפטי אחרים ולא במשפטו שלו עצמו, אין בהן לשכנע.

בשל כל אלו, מצאנו לנכון לדרות את גרסת העד ביחס לאמרתו, לקבל את האמרה (לאחר שהתנאים האמורים בסעיף 10 א' התקיימו) ולהעדיפה על פני עדותו.

על התביעה

עד זה העיד בפנינו ביום 30/03/04. על אף הפללות קשות שהפליל את הנאשם, כשותפו לשלילוח המחבל המתאבד אשר ביצע את הרצח ברחוב יפו בירושלים וכן כשותף למעשי ירי, הכחיש העד את הדברים בעדותו. כך טען העד כי הוא מכיר את הנאשם בשמו הפרטי בלבד, למרות שלו רק מותכן עדותו בלבד עולה כי היכרותו עמו מקיפה בהרבה (על אחת כמה וכמה שמאמרותיו ונאמרות הנאשם, עולה כי השניים היו בקשרים הדוקים, ואף גורשו מן האזור ובילו תקופה בירון ובנגד - ראה בהמשך). את העובדה כי באמרותיו הוא מפליל את הנאשם, חסביר העד בטענות שהעלה כנגד החוקר שהכיר אותו לכתוב דברים (העד עצמו לא זכר מיתו החוקר שחקר אותו ולא זיהה אותו, אך ציין כי המדובר בשוטר קירון), אולם לא ידע לפרט מהן אותן טענות (ייעם החוקר הות הייתה הבעיה. איני זוכר את הפרטים⁹). העד טען כי אינו מזהה את אמרותיו שהוצגו בפניו ואת כתב ידו, אולם דבריו לא עוררו בנו רגש, שכן העד בקושי טרח לעיין באמרות טרם שחשיב.

העיד בפנינו החוקר [REDACTED], אשר גבה את אמרותיו של העד ועדותו עוררה בנו רושם מהימן לגמרי. בעדותו אישר החוקר שאמר כי גבה את אמרותיו של העד [REDACTED] וכי הוא [REDACTED] זה שכתב את אמרותיו בכתב ידו (כפי שגם עולה מעיון באמרות עצמן). עוד הכחיש החוקר את טענת העד כי נתן אמרות נוספות בהן מסר דברים אחרים, דבר העולה גם מעיון באמרות הנושאות מספר סידורי.

אם כן, עדותו של [REDACTED] שהיתה עדות מבלבלת ושרירותית, והכל רשום אצלכם בתיקים, לא צריך להיכנס לפרטים¹⁰; "איני לא חייב לענות לאף אחד"¹¹ לא עוררה בנו רושם של מהימנות. התנאים להגשת אמרותיו במשטרה מכוח ס' 10 א', התמלאו לאחר שחעד העיד, מתן האמרות הוכח בעדותו של גובה האמרות [REDACTED] והעד סתר את אמרותיו בעדותו. מצאנו לנכון להעדיף את האמרות על פני העדות. מול העדות המבלבלת והבלתי-משכנעת, מצאנו את האמרות כמהימנות ובעלות משקל. כאמור, עולה מקריאה באמרות כי הן ניתנו ע"י העד לאחר שהוזהר כחוק ולאחר שחתם על האמרות, אותן כתב בכתב ידו. עולה עוד כי גביית האמרות התנהלה באווירה חיובית, וכי העד שתה קפה ועישן סיגריות במהלך גביית האמרות. גם מעדותו של [REDACTED] עולה כי גביית האמרות התנהלה באופן סטנדרטי ותוך שיתוף פעולה של העד. כמילא יוזכר כי אפילו מתוך השוואה בין עדותו של העד בפנינו לבין תוכן אמרותיו, עולה כי הוא באופן כללי מאשר את אחריותו לפגיעים ברחוב יפו וכן במסעדת "סי פוד מרקט" בתי"א, מאשר את שמות המתאבדים ששלח, והכל מתוך התאמה לתוכן אמרותיו. דהיינו, העד [REDACTED] בעצמו מאשר את נכונות אמרותיו, למעט הקטע חנוגע לנאשם, בלא הסבר של ממש מדוע דווקא חלק זה לוקה.

לאור דברים אלו, מצאנו לנכון להעדיף את האמרות על פני העדות.

⁹ ראה פרוטוקול משפטו של העד (שומרון 5004/03) מימים 04/05/03 ו 16/07/03 (ת/ 72+73) וכן פרוטוקול הארכת מעצרו מיום 12/12/02 (ת/ 71). הפרוטוקולים ממשפטו של העד, התקבלו בהתאם לבקשת התובעת בדיון מיום 14/06/04 לאחר שהסגור הונית את חשאלה לשיקול דעת בית המשפט ובהיות הפרוטוקולים משום חשוד ציבורית המתקבלת בלא עדות עורכת.

¹⁰ ראה פרוטוקול עדותו של [REDACTED] מיום 30/03/04, עמ' 3 ש' 10-15.

¹¹ שם, עמ' 2 ש' 16; ש' 47-48.

תאריך: 28/06/05

6

תיק מס': 5398/03

עד התביעה

גם עד זה, בדומה לעד חקודם ולרוב העדים בתיק זה, אישר בעדותו את אחריותו למעשים המיוחסים לו עליהם הודה במשפטו ובאמרותיו ואף נקב בשמותיהם של שותפיו, מלבד אחד – הנאשם. התביעה מייחסת לנאשם כי פעל ביחד עם העד בשלבים הראשונים של הוצאתו למעל של פיגוע הרצח ברחוב יפו (פרט האישום השישי, ס"ק א-ה). העד אישר, למעשה, בעדותו, את העובדות המדוברות בחלק הרלוונטי של פרט האישום, למעט חלקו של הנאשם, שחעד ציין כי לא נכח בעת צילומו של המתאבד.

מתברר כי דווקא בעת משפטו שלו, הודה העד באתריותו למעשה הרצח ברחוב יפו, ובכלל העובדות בהן הודה אף המעשים המיוחסים לו עם הנאשם, כולל צילומו של המתאבד. התביעה ביקשה¹² להגיש את פרוטוקול הודאתו של העד במשפטו מכוח ס' 10 א', ואילו הסנגור חותיר את הבקשה לשיקול דעתו של בית המשפט¹³. בהחלטתו מאותו היום קיבלנו את הבקשה לחגות הפרוטוקול ולהלן נצרך נימוקינו.

הסנגור טען בסיכומיו כי הודאתו של העד כמשפטו שלו, במסגרת הסדר טיעון וללא שנשמע עדים, לא יכולה לשמש כראיה במשפט זה, אולם לא הסביר חסבר של ממש מדוע כך הם הדברים, אף לא ציף אסמכתאות לחיזוק טענתו. דעתנו בעניין זה שונה. אך מובן הוא כי תשובה של נאשם לכתי"א הנאמרת באולם בית המשפט ואשר נרשמת בפרוטוקול, היא משום "אמירה" של אדם בכתב חנונה על חנאי ס' 10 א' (ראה י. קדמי, "על הראיות", חלק ראשון, עמ' 274 פסקה ב.4). ולא רק שיש בו בפרוטוקול ההודאה משום אמרת-חוץ לפי ס' 10א, אלא שעל פניו המדובר באמרה מתימנה מאין כמוה אשר חזקה עליה כי נאמרה מרצון טוב וחופשי ובעלת משקל ניכר, באשר העד מוטר אותה בתשובה לאישומים המופנים אליו גופו (בעוד הוא מיוצג ע"י עו"ד. מכאן שאין כל מניעה מלקבלה לפי ס' 10א ואף להעניק לה משקל מלא.

טענתו של העד בעדותו¹⁴ כי כתב האישום הוקרא לו באופן כללי ובכותרות וללא שהוזכרו השמות, רחוקה מלהיות אמת, כפי שמוכיחים הפרוטוקולים ממשפטו. מעיון בפרוטוקול משפטו של העד בתיק 6446/02 מיום 19/12/02 (ת/ 68) רואים את כי כתב האישום הוקרא לעד (הנאשם באותו תיק) במלואו לאור העובדה כי לא היה מיוצג באותו שלב וסירב לקבל על עצמו ייצוג (ראה החלטת בית המשפט באותו דיון, עמ' 2). העד/נאשם, אף החל למסור תגובה מפורטת, המוכיחה כי עדותו בפנינו כאילו כתב האישום לא הוקרא לו במלואו – שקרית היא בעליל. עיון בפרוטוקול הודאתו של העד בתיק מיום 29/06/03 (ת/ 69), יגלה כי לאחר מספר חודשים נמלך העד בדעתו והודה בכתב אישום מתוקן שעה שהוא מיוצג. גם הפעם הובחרה לעד מהות כתב האישום בעניינו. העד הודה בכתב האישום במילים ברורות, הן מפי סנגורו והן כמו פיו. הסנגור ביקש בסיכומיו להיאחז בעובדה כי העד לא הזכיר את הנאשם במסגרת תשובתו לכתב האישום, אולם ברור כי אין בכך להעלות או להוריד. המעין בפרוטוקול ההודאה, יגלה כי העד הודה בכתב האישום ובעבירות המיוחסות לו ולצד זאת ציין עובדות בולטות מתוך המיוחס לו. קריאה תמך בפרוטוקול תגלה כי חוזרת שמות שותפיו ע"י העד היא לצד הודאתו בעובדות בכתב האישום המיוחס לו, ואיננה משום "רשימה סגורה".

לצד משקלו הברור של פרוטוקול המשפט של העד, נציין כי עדותו בפנינו לא הייתה נקייה מסתירות, למשל לענין מידת היכרותו עם הנאשם¹⁵.

אם כן – ראינו כי במשפטו הודה [REDACTED] בעובדות עבירות גרימת המוות בכוונה לענין הפיגוע ברחוב יפו, ובכלל זה חלקו של הנאשם. פרוטוקול זה הוא משום "אמרת-חוץ" של העד, ואנו קיבלנו אותה ומצאנו לנכון להעדיפה על פני עדותו בפנינו, אשר ממנה נשמט חלקו של הנאשם.

¹² ראה פרוטוקול הדיון מיום 14/06/04, עמ' 3 ש' 24-26.

¹³ שם, עמ' 5 ש' 36-37.

¹⁴ ראה פרוטוקול עדותו של [REDACTED] מיום 30/03/04, עמ' 7 ש' 29-38.

¹⁵ שם, עמ' 4 ש' 35, השווה שם עמ' 7 ש' 10-11.

תאריך: 28/06/05

7

תיק מס': 5398/03

עד התביעה

1 נקל לראות כי עד זה איננו נמנה על העדים הבאים לומר את האמת בעדותם, או לשתף פעולה עם
2 בית המשפט שעה שהוא מבקש להתחקות אחרי האמת. מידע עם עלותו לדוכן העדים אטם העד
3 את אוזניו וסירב לענות לשאלות התובעת. לשאלות הסנגור ענה רק לאחר שבירר כי הוא עורך דינו
4 של הנאשם וגם שעה שהשיב אישר את שאינו שנוי במחלוקת ע"י התביעה, דחינו כי איננו מזכיר
5 כלל וכלל את הנאשם.

6 ואכן התביעה איננה חולקת כי העד אינו מזכיר כלל את הנאשם, ואף הצהירה כי לא לשם כך
7 הביאה את העד לעדות, אלא על מנת לחזק את חלקו השני של פרט האישום השישי, חלק אשר
8 אפילו אליבא דכתב האישום הנאשם לא נטל בו חלק. שאלה נכבדה היא לשם מה כלל צריכים אנו
9 להידרש לשאלת עדותו של העד אשר אין מחלוקת כי כלל אינו מפליל את הנאשם, אולם לאור
10 תשובתו של הסנגור כי אפילו עצם קרות האירוע אינו מוסכם!¹⁶, דומה כי אין מנוס מכך.
11

12 לא התלבטנו רבות בבואנו להכריע בשאלת העדפת פרוטוקול החודאה ממשפטו של העד כנאשם
13 על פני עדותו (!) בפנינו, אשר ספק רב האמנם "עדות" ייקרא לה, ומכל מקום אין היא משכנעת.
14 לעומת עדותו השרירותית והמגוחכת של העד בפנינו, עומד פרוטוקול החודאה של העד במשפטו
15 שלו, בעד הוא מיוצג ע"י עו"ד. מן הטעמים האמורים מעלה לענין מצאנו לנכון
16 להעדיף את פרוטוקול המשפט על פני העדות.

עד התביעה

17 גם עד זה, בדומה ל-מצאנו, תלה את קולר הפללתו הנחרצת את הנאשם, באמצעים פסולים
18 שהופעלו כנגדו במשפטו, אולם גם הוא לא העלה - משום מה - טענות אלו במשפטו שלו.¹⁷ מאותן
19 נימוקים הנוכחים מעלה, המצטרפים לעדותו המגמתית והמתחמקת של העד (התחמק מלהשיב
20 לשאלה האם הוא מכיר את הנאשם, ואף לא ידע למי הכוונה, למרות שנכתב רק נאשם אחד בתא
21 הנאשמים), מצאנו לנכון להעדיף על פני עדותו את אמרתו של העד, אשר סימני האמת ניכרים בה
22 בעליל, ובכלל זה העובדה כי כתב אותה בכתב ידו, כי הוזהר כחוק טרם גבייתה וחוא חתום
23 בתחתית כל דף בה.

עד התביעה

24 עד זה, בעלותו על הדוכן, חזר על הקו של חבריו וגם הוא אישר את הכתוב באמרתו ואת המעשים
25 הרשומים שם, למעט נקודה חנוגעת לנסיבות היכרותו עם הנאשם. לטענת העד, החוקר איץ אותו
26 לכתוב כי נפצע מידיו של מאגיד מצרי (אותו, לטענתו, אינו מכיר כלל) שעה שהיו בדרכם לבצע
27 פיגוע הנהגת מטען.

28 בבקשו להרחיק את הנאשם בכל מחיר מן הפללה המפורשת אותה הפלילו, ואגב כך להטיל רפש
29 בחוקר, נשתכחה מצאנו העובדה הפשוטה כי באמרתו כלל אין מוזכר הנאשם בחקשר
30 של פיגוע מתוכנן, אלא דווקא נראה כי הפגיעה היתה במסגרת "תאונת אימונים", כאשר הנאשם
31 החל לשחק במטול רימונים שבדינו, תוך כדי פגישת היכרות של חוליות שונות בארגון. כלומר,
32 לטענת העד כי החוקר ביקש לאלצו לחודות כי נפצע תוך כדי הכנות לפיגוע עם הנאשם, אין שחר -
33 אפילו לא מתוך האמרה הכתובה.

34 ממילא גרסתו של העד אינה משכנעת כלל. העד לא ידע ליתן הסבר של ממש כיצד נפצע. הוא אף
35 לא טרח למסור הסבר של ממש כיצד איץ אותו החוקר להפליל את הנאשם הפללת שווא ומדוע
36 רק חלק זה באמרתו כוזב ואילו כל השאר נכון.

37 אל מול כוביו של העד, עומדת אמרתו, אותה כתב בכתב ידו, לאחר אזרח כחוק ועליה הוא
38 תתום. התנאים לקיום סי' 10 א' מתקיימים, שכן העד מזהה את אמרתו וסותר את תוכנה. לאור
39 העובדה כי עדותו לא עוררה בנו רשם של מחימנות ודווקא אמרתו נושאת עליה את סימני האמת,
40 מצאנו לנכון להעדיפה על פני העדות.

¹⁶ ראה פרוטוקול הדיון מיום 30/03/04, עמ' 8 שי' 31-37.
¹⁷ ראה פרוטוקול עדותו של מצאנו מיום 30/03/04, עמ' 10 שי' 15-17.

תאריך: 28/06/05

8

תיק מס': 5398/03

פרשת ההגנה

עדות הנאשם בפרשת ההגנה היתה קצרה, רוויית סתירות ובלתי משכנעת. ראשית יש לציין כי למרות הררי חומר הראיות מטעם התביעה, אשר נסקר בהרחבה לעיל, בחר הנאשם כמעט ולא להתייחס ישירות לראיות אלו ועדותו בחקירה הראשית היתה קצרה ולאקונית.

אלא שאפילו מתוך עדותו של הנאשם, עולות הסתירות. טענת הנאשם בחקירה הראשית היתה כי ישנם אנשים רבים באזור שכם בשם מאגיד מצרי, כי המדובר במשפחה גדולה ביותר באזור וחוא עצמו מכיר אדם בשם זהה לשלו העובד אף הוא ברשות הפלסטינית. לחיזוק טענתו זו ציין הנאשם כי אפילו שניים מן המפלילים אותו, שעה שהובאו בפניו לעימות במהלך החקירה, ציינו מייד כי הנאשם איננו אותו מאגיד מצרי, אלו התכוונו בהפלתם. עם זאת בחקירה הנגדית שינה הנאשם מטעמו "וליתר בטחון" הוסיף גם את הגרסה כי השניים הפלילו אותו בשל סכסוך קודם, וזאת לאור העובדה כי במסגרת תפקידו עצר את השניים בחיותם גנבי רכבים.

ברור כי שתי הגרסאות אינן יכולות לדור בכפיפה אחת. ואם אכן [REDACTED] ציין מייד בפני חוקרי השב"כ כי הנאשם איננו מאגיד מצרי נשוא הפללותיו, מדוע הנאשם איננו מדבר איתו, בבחינת "עם מי שעושה לי דבר כזה, אין לי מה לדבר"?

סתירות אלו מצטרפות למגמתו הכללית של הנאשם להרתיק עצמו, ובכל מחיר, מקשר כלשהו לפעילות בטחונית, גם בדברים שהודה בהם באמרתו, ואין כל ספק שאין בהם לקשר ולו במאום לפרטי האישום החמורים המיוחסים לו. כך מכחיש הנאשם בעדותו גם ירי כללי לעבר כוחות בטחון, בו הודה באמרתו, העברות כספים בהם היה מעורב ועוד נושאים, המפורטים בהרחבה בעמדים 26-27 לסיכומי התביעה. הנאשם, בניסיונו למלט עצמו, אף הצניע את קשריו עם [REDACTED], על אף העובדה כי השניים התרועעו בראשית שנות התשעים בירדן ובכבד, כעולה מאמרותיו.

לשקרי של הנאשם אודות קיומו של אדם אחר העונה לשמו המרובע, ראה להלן בפרק העוסק בזיהוי הנאשם.

סוף דבר, לא מצאנו כי עדותו של הנאשם בפנינו יש בה לעורר רושם של מהימנות. הנאשם נכשל - ואף לא טרח - בעדותו מלהפריך את שלל ראיות התביעה והסתפק בהכחשה גורפת ולאקונית, גם במעשים המצומצמים בהם הודה באמרותיו. תוך כדי כך חסתבך הנאשם בגרסאות סותרות ושקרים של ממש, אשר אף בהם אין להחמיא למשקל עדותו.

סיכום ביניים:

הנה כי כן, מצאנו כי יש מקום להעדיף את ראיות התביעה על פני עדות הנאשם בפרשת ההגנה, את אמרות עדי התביעה על פני עדויותיהם המגמתיות והשקריות - הכל מן הנימוקים האמורים מעלה בהרחבה. ראיות אלו משתלבות זו בזו ומציגות גרסה סדורה וקוהרנטית ממנה עולה דמותו של הנאשם כרב-מחבלים העוסק, ביחד עם שותפים נוספים, בשילוח מחבלים מתאבדים. כעת נבחן האם אחריותו של הנאשם למיחוס לו, עולה מתוך ראיות.

זיהוי של הנאשם:

דומה כי השאלה המרכזית בתיק זה נוגעת לענין זיהוי של הנאשם אשר בפנינו, כדמות המופיעה בהפללות הרבות של עדי התביעה כרב-המעללים לו מיוחסים המעשים המתוארים בכתב האישום. עדי התביעה השונים מתארים אדם בשם מאגיד מצרי, מוסרים פרטים אישיים שונים שלו ואף נוקבים בכינוי בו הוא מוכר, "בובזי". לטענת הנאשם אין כך הדבר, אין לו כינוי כלשהו, ובוודאי לא "בובזי". עוד טען הנאשם כי משפחת מצרי היא משפחה גדולה באזור שכם, ומן הסתם יש בה אנשים נוספים העונים לשם מאגיד. לטענת הנאשם, ישנו אדם נוסף בשם מאגיד מצרי אשר אף הוא עובד ברשות הפלסטינית. האם הנאשם שבפנינו הוא אותו "בובזי"?

¹⁸ ראה פרוטוקול עדות הנאשם בפרשת ההגנה מיום 14/06/04, עמ' 9, ש' 48-52.

תיק מס': 5398/03

9

תאריך: 28/06/05

ראשית, יש לציין כי הנאשם עונה בעצמו על שאלה זו באמרתו¹⁹, בה הוא מאשר את כינויו מילדות "בובז". כאן המקום לציין כי אין המדובר בכינוי שגור או נפוץ (כגון כינוי של אדם על שם בנו בכורו, למשל "אבו מוחמד", כינוי אשר כמוהו ימצאו לאלפים). ייחודו של הכינוי, בצירוף שאר הפרטים האישיים של הנאשם, מצביע על החפיפה בינו לבין הנאשם.

אלא שהרשעתו של הנאשם בעבירות החמורות המיוחסות לו, אינה נשענת על כינוי בלבד, אלא גם על זיהויו באופן פרסונאלי ע"י עדי התביעה, איתם עמד בקשרים טובים. כאשר לטענות כי עדי התביעה "התבלבלו" או כיוונו לאדם אחר, הרי שבחינה מעמיקה של חומר הראיות תגלה כי אין בכך ממש. הנאשם מאשר באמרתו את היכרותו עם שאר "גיבורי" האירועים, עדי התביעה המפלילים אותו, ואף מודה בביצוע עבירות בטחוניות עמם. כך מודה²⁰ הנאשם בהיכרותו עם [REDACTED] ובביצוע ירי עמו לעבר עמדת צה"ל וכן ביצוע ניסיון ירי. ביחד עם [REDACTED] אף גורש הנאשם בשנת 1992 מהאזור וביחד נסעו לבגדד²¹. הסברה כי [REDACTED] אינו מכיר את הנאשם וכיוון בדבריו למאגיד מצרי אחר, מופרכת ממש בנסיבות אלו. עוד מאשר הנאשם באמרתו כי מסר כספים ל [REDACTED] והוא אף מאשר את היכרותו האישית עמם. הוא אף מאשר העברת רובה קלציניקוב לידי [REDACTED] (על פי גרסת הנאשם, בשל טכסון פנימי)²².

אם כן, ההיכרות של הנאשם עם עדי התביעה עולה במפורש מאמרתו שלו עצמו. אלא שגם עדי התביעה לא טומנים ידם בצלחת ומרחיבים בענין היכרותם עם הנאשם. ייחזה את הנאשם בשמו חמלא בעדותו בפניו וציין כי הנאשם הוא חברו²³. מוסר באמרתו²⁴ תיאור מדויק של הנאשם, כולל מקום עבודתו כקצין במשטרה הפלסטינית, גילו, מצבו המשפחתי והיותו אב לשתי בנות (פרטים אותם מאשר הנאשם עצמו באמרתו) ומוסיף כי כינויו של הנאשם הוא "בובז". עד התביעה [REDACTED], אשר אפילו בעדותו²⁵ המגמתית אישר את היכרותו האישית עם הנאשם לאור שירותם המשותף במשטרה הפלסטינית, מציין גם הוא באמרתו²⁶, שנתקבלה והועדפה על פני עדותו, את כינויו של הנאשם ואת העובדה כי הוא חבר בארגון "גדודי אל אקצה". אין לחשוש בעד התביעה [REDACTED] כי ישכת את הנאשם, לאחר שזה גרם לפגיעתו הקשה שעה ששיחק במטול רימונים שהחזיק. גם הוא מזכיר²⁷ את הנאשם בשמו ובכינויו ומציין את חברותו בארגון הטרור. עד התביעה [REDACTED] מוסר²⁸ את מספר הטלפון הסלולארי של [REDACTED], 059-200596, הדומה באופן מפתיע למספר שמוסר הנאשם עצמו באמרתו²⁹, 059-200569.

טוען הסגור כי נפל בחקירה פגמים של ממש בכך שלא נערך לעדים מסדר זיהוי. הסגור לא הביא אסמכתאות להוכחת טענתו, ואנו לא מצאנו בה כל ממש. ניכר מכל האמור למעלה בהרחבה כי העדים מכירים את הנאשם היטב, מוסרים פרטים מזחים רבים שלו, חלקם אף הצביעו עליו באולם בית המשפט (גם אם חזרו בהם מהפללתם או תירצו אותה בהסברים שונים ומשונים). אם כן – בפנינו מצב של "הצבעת" של העדים על הנאשם, כעל מי שחם מכירים אותו היכרות מוקדמת ולא זיהויו של אדם לא מוכר באמצעים חזותיים שונים (מסדר זיהוי), ואין כל חובת קיום מסדר זיהוי בנסיבות אלו. ראה גם י. קדמי, על הראיות (מהדורת 1999), חלק שני, עמ' 851-852.

כאן המקום אף להידרש לשאלה הסטטיסטית, האמנם יתכן כי המדובר במאגיד מצרי אחר? הנאשם ביקש להגיש, לצורך כך, רישום של משרד הפנים הפלסטיני באשר לשכיחות השם מאגיד מצרי. את המסמך ביקשה ההגנה להגיש על סמך עדותו של הנאשם.

¹⁹ ת/1, עמ' 8 ש' 22-25.

²⁰ ראה ת/1, עמ' 2 ש', 5-12.

²¹ ראה ת/2, עמ' 5 ש', 13-24.

²² ראה ת/1, עמ' 3 ש' 26 ועד עמ' 5 ש' 21.

²³ ראה פרוטוקול עדותו של [REDACTED] מיום 30/11/03, עמ' 1 ש' 35-50.

²⁴ ראה ת/70, עמ' 1, ש' 19-22.

²⁵ ראה פרוטוקול עדותו של [REDACTED] מיום 30/03/04, עמ' 9, ש' 18-22, עמ' 10, ש' 34-39.

²⁶ ראה ת/3, עמ' 5, ש' 4-8.

²⁷ ראה ת/61, עמ' 2 ש' 17 ועד עמ' 3 ש' 2.

²⁸ ראה ת/60, עמ' 5 ש' 12.

²⁹ ראה ת/1, עמ' 2 ש' 25.

תיק מס': 5398/03

10

תאריך: 28/06/05

1] גם נסיבות בקשת ההגשה היו, לכל הפחות, מוזרות. הגשת המסמך כלל לא נתבקשה בחקירה
2 הראשית, אלא צצה לפתע בחקירה החוזרת. הנאשם התיימר לאשר את הרשימה שהציג הסגור,
3 בלא כל הסבר מדוע רשימה זו אותנטית או מה היו דרכי הפקתה...]

4
5 התביעה התנגדה להגשת המסמך, ואנו קיבלנו³⁰ את עמדתה כי לא ניתן לקבל את המסמך שלא
6 באמצעות עורכו. עם זאת, ועל מנת להפיק את הדעת הצענו - והצדדים קיבלו את הצעתנו - כי
7 התביעה תגיש מסמך מוסכם שיופק ע"י משרד הפנים במנהל האזרחי.

8
9 מעיון בשאלתא עולה כי מספר אנשים באזור שכם עונים לשם מאגד מצרי, אולם כולם מבוגרים
10 במיוחד או צעירים במיוחד ולא עונים על תיאורו של מאגד מצרי הנזכר בעדויות התביעה, כאדם
11 כבן 30 - כולם למעט אדם אחד, הוא הנאשם שבפנינו. באשר לטענת הנאשם³¹ כי פעם נוכח לדעת
12 שישנו אדם נוסף בשם מאגד אסמעיל מוחמד אלמצרי, אשר לקח הלוואה בבנק על שמו - עיון
13 בשאלתא יגלה עד כמה הטענה שקרית, שכן הנאשם הוא האדם היחיד העונה לשם מרובע זה, לא
14 רק בחתך הגילאים הרלוונטי ולא רק באזור נפת שכם אלא בכל הגדה ואף רצועת עזה!!

15
16
17 אם כן, אנו קובעים כי הנאשם שבפנינו הוא אותו מאגד מצרי, המכונה "בובז" המופיע לרוב
18 בראיות התביעה. כעת שומה עלינו לבחון האמנם יש באותן ראיות כדי להביא להרשעת הנאשם
19 במיוחד לו.

20 פרטי האישום המיוחסים לנאשם

21
22 הוכחת פרטי האישום מותבססת על ראיות התביעה, כמפורט להלן. החגה לא מדרשה לענין הוכחת
23 שבדות האישום מתוך חומר הראיות (אלא חסותפקה בהכחשתם).

24 פרט אישום ראשון

25
26 פרט אישום זה מייחס לנאשם חברות בארגון הטרור הנוזע "גדודי אל-אקצה". הנאשם מופלג
27 בפרט זה ע"י שלושה מעדי התביעה, [REDACTED] עדויות אלו
28 משתלכות זו בזו, מחזקות זו את זו ועונות על דרישת התוספת הראייתית.

29 פרט אישום שני

30
31 אישום זה מייחס לנאשם נשיאת משרה בארגון האסור, דחיינו כי עמד בראש "גדודי אל-אקצה"
32 באזור שכם בשנת 2002, פיקד על הפעולות הצבאיות שביצע הארגון באותה שנת-דמים, תיאם את
33 פעילות הפעילים הצבאיים, סיפק לחם נשק ומימון אותו קיבל מידי [REDACTED] ואחרים וכן
34 נהג ליטול אחריות על מעשי הארגון בכלי התקשורת.

35
36 בניגוד להכחשותיו הנמרצות של הנאשם, נראה כי שפע העשייה שפעל הנאשם ומעמדו בארגון,
37 נחקקו בזכרונם של פעילים רבים, אשר זכרו לו את פיקודו עליהם, את הכספים שהעביר עליהם
38 והנשקים שסיפק להם. שורה ארוכה של עדי תביעה מפלילים את הנאשם במיוחד לו בפרט אישום
39 זה, כמפורט בהרחבה בסיכומי התביעה. כך, למשל, [REDACTED] מתאר את מעמדו של הנאשם
40 בארגון, את הכספים הרבים שקיבל מידיו במספר הזדמנויות לצורך ביצוע פיגועים וכן כי הנאשם
41 נטל אחריות על פיגועים מטעם הארגון. כך, [REDACTED] המתאר את הנאשם כאיש הכספים אשר
42 היה מממן אותו ואף קיבל מידיו סכום של 12,000 ש"ח. כך, [REDACTED] המתאר את הנאשם
43 כמפקד "גדודי אל-אקצה" בשכם, כמי שאישר לו לבצע פיגועים וכן נטל עליהם אחריות בשם
44 הארגון (תעד שלח לו לצורך כך את צילום צוואתו של [REDACTED], הרוצח בפיגוע קיבוץ מצר)
45 וכן כמי שמימן ביצוע פיגועים וסיפק לשם כך כלי נשק. כך גם [REDACTED] המתאר ארוכות את
46 מעמדו של הנאשם כמי שחילק לו הוראות, כמי שנהג לארגן תהלוכות מטעם הארגון ולצורך כך
47 הורה לו להפיץ תמונות שהידיים ולירות בתהלוכות וכן כמי שהעביר כלי נשק מפעיל אחד למשנהו
48 בשורת הזדמנויות. שורת עדויות אלו מחזקות זו את זו ועונות למכביר על דרישת התוספת
49 הראייתית, אולם גם מקומה של אמרת הנאשם לא נפקד לענין זה. הנאשם אמנם, כדרכו, מנסה
50 להתרחק מהברותו בארגון ומהתפקיד שנשא בו, אולם גם הוא מוסר באמרתו פרטים המאמתים
51 את אשר מפלילים אותו חבריו, ובכלל זה כי העביר כספים לאנשים המפלילים אותו בכך ([REDACTED])

³⁰ ראה פרוטוקול מיום 14/06/04, עמ' 11-12.

³¹ שם, עמ' 11, ש' 16-20.

תאריך: 28/06/05

11

תיק מס': 5398/03

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58

כי קיבל כספים מיד [REDACTED], [REDACTED] (המזכיר גם
[REDACTED] ואחרים, כי סיפק נשק לידיו של [REDACTED] כי יצר קשר עם תחנות טלוויזיה ערביות,
כי סייע להקים אתר אינטרנט עבור הארגון ועוד.

העובדות המפורטות בהרחבה בפרט אישום זה לענין תפקידו של הנאשם, מקומו בהירארכית
הארגון בזמן הנתון והפעולות השונות אשר נקט במסגרת תפקידו, ישובו ויידונו שעה שנבקש
להצביע על אחריותו של הנאשם לעבירות שבוצעו מטעם הארגון.

פרט אישום שלישי

פרט זה מייחס לנאשם עבירה של ירי לעבר אדם, וזאת בכך שבמספר הזדמנויות ביצע ירי ביחד
עם חבריו לארגון לעבר חיילי צה"ל. עד התביעה נאצר עוויס מפליל אותו בביצוע מעשי ירי ביחד
עמו. גם הנאשם מציין באמרתו מעשה ירי שביצע ביחד עם [REDACTED], כך שבפנינו תשתית
ראייתית מלאה להרשעת הנאשם בפרט אישום זה.

פרט אישום רביעי

התביעה חזרה בה מאישום זה, ופטורים אנו מלדון בו.

פרט אישום חמישי

אישום זה מייחס לנאשם עבירה ניסיון לירי, כך שביחד עם [REDACTED] יצא לירות לעבר חיילי
צה"ל, אולם בסופו של דבר נמלכו בדעתם לאחר שנחשפו ע"י כוחות הצבא. גם הנאשם וגם [REDACTED]
מתארים את האירוע באופן דומה באמרותיהם ומצאנו לנכון להרשיע את הנאשם בגין
עבירה זו.

אחריות הנאשם למעשי הרצח מכוח תפקידו

פרטי האישום החמורים 6-18 מייחסים לנאשם אחריות למותם של 10 בני אדם בפיגועי
ההתאבדות ברחוב יפו בירושלים, ביישוב חרמש ובקיבוץ מצר, וכן את פציעתם וניסיון רציחתם
של נוספים באותם אירועים. כל מעשי הרציחות הללו בוצעו ע"י מתבלים מתאבדים אשר נשלחו
מטעם ארגון "גדודי אל-אקצה" וע"י הנאשם ושותפיו.

מטבע הדברים, אין אפשרות להעמיד לדין את המתחבל המתאבד אשר מוסר את נפשו על מובח
האידאולוגיה הבויה. אין זאת אומרת כי אלו העומדים מאחוריו, ואשר עשוהו ככלי שרת בידם
למילוי מטרותיהם הבויות, צריכים לחמוק מן העונש. דיני העונשין הכירו גם באפשרות להטיל
אחריות, ואף אחריות מלאה, על מי שמכוח תפקידו או מעמדו (ויהיה זה גם מעמד בלתי רשמי -
ראה ענין "משולם" הנזכר להלן) הניע אחרים לביצוע עבירות.

אחריות ראשי הארגון הטרוויסטי למעשי חברי הארגון - הפן הגורמטיבי

כידוע, מקובלת בתורת המשפט הצבאי דוקטרינת ה"אחריות הפיקודית", לפיה אחראי בעל דרג
פיקודי בכיר למעשי פקודיו אשר נעשו על פי הוראתו ואישורו, גם אם בפועל נטל הוא חלק מעשי
קטן או אף שולי במעשים עצמם. דומה כי כל מי שעניינים לו בראשו, לא יוכל לחמוק מן המסקנה
החותכת כי אחריות מקבילה, להבדיל אלפי הבדלות, יש להטיל גם על ראשי ארגוני פשע וטרור
המכוונים את פעילותם הנפשית והמורית על ביצועם של מעשי רצח ב"שלט דחוק".

יפים לענין זה דברי כב' השופט קדמי בע"פ 5589/98 ביטאן סולטאן נ. מדינת ישראל, תק-על
98(3)99. באותו ענין חורשע המערער בעבירת רצח בכוונת תחילה, כאשר הוכח שנתן את הסכמתו
ואישורו לביצוע הרצח, ושלח את המבצע העיקרי להוציא לפועל את הרצח, ואף הנהה אותו לגבי
שיטת הביצוע. השופט קדמי הדגיש שלולא הסכמתו של המערער לא היה הרצח מתבצע, ולכן מתן
האישור לבצע את הרצח היה משול "לירית תחזקת המשלחת ספורטאי למרוץ", והיא עולה כדי
"מעשה של השתתפות בביצוע העבירה". לכן חורשע המערער כמבצע בצוואת ולא כמשדל, ובית
המשפט הדגיש כי הוא היה מצוי "במעגל הפנימי של תביעה", כמי שהיה לו תפקיד בביצוע, והיה
"המוח של החבורה", בעוד שמשדל מצוי מחוץ למעגל הפנימי של הביצוע. כב' השופט קדמי הוסיף

תאריך: 28/06/05

12

תיק מס': 5398/03

1 ואמר כי בנסיבות המתוארות לעיל, כאשר המערער נתן "אור ירוק לרצח" וההנחיות אופרטיביות
2 בדבר דרך הביצוע, היה בהתנהגותו לפחות "מנה גדושה של שידול על דרך העידוד".
3

4 בדני"פ 1294/96 עני משולם ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד (5) 1, פסק כבי' השופט א. מצא כי: "יש
5 לראות במשתתף כזה – שבידו שליטה מלאה על הביצוע ושעשייתו כוללת לא רק מעולות שידול
6 והכנה, אלא גם הנחיית העבריינים המועלים ופיקוח על פעילותם - מבצע בצוותא לכל דבר".
7 הוא הדגיש כי נוכחות בזירת העבירה איננה יסוד חיוני להיותו של אדם מבצע בצוותא, ואמר:
8

9 "במציאות המשפטית החדשה, התניית האחריות הישירה בנכחות, פרושה ש"סנדקים"
10 ומנהיגי קבוצות עבריינים, המשלחים לזירת הביצוע את ידגי היקף הסדים למרותם,
11 בעוד הם מנהיגים את הפעילות הפלילית מרחוק, יראו לא כמבצעים בצוותא אלא רק
12 כמשדלים. ואפשרות זו, שבוודאי אינה משקפת את הדין הרצוי, איננה מתחייבת אף מן
13 הדין המצוי".
14

15 אותו פסק דין ניתן לאחר ניתוח מעמיק של דמותו של הרב עוזי משולם ומסקנת השופטים באשר
16 למרות שהטיל על חסידיו.
17

18 עקרונות אלו באו לידי ביטוי לא רק לענין ארגוני פשע, אלא גם לענין נושאי משרה בכירה בארגוני
19 טרור, בפסק דינו המאלף של בית המשפט המחוזי תל אביב, תפ"ח 1158/02 מ"י נ' [המבצע]
20 ראה גם עקרונות דומים המצוטטים בפס"ד [הנ"ל], המובאים במאמריהם של מ. קרמניצר
21 "תמבצע בדני העונשין קוים לדמותו", פלילים-א' (תשי"ח-1990) 65, בעמ' 72, ומ. גור-אריה,
22 "גדלים לעבירה-תיקון 39 לחוק העונשין במבחן הפסיקה", מגמות בפלילים, עמ' 83.
23

24 מן הפרט אל הכלל
25

26 אין לך משימה קלה מאשר הוכחת מעמדו הבכיר של הנאשם בארגון גדודי אל-אקצה בשכם
27 וסביבותיה ושלטתו המוחלטת בפעילות הצבאית של הארגון בזמן ששימש כראש הארגון בעיר.
28 ראינו כי הנאשם פעל כמפקד "גדודי אל-אקצה" באזור שכם בשנת 82, ולמרותו סרו פעילי
29 הארגון באופן ישיר. הנאשם היה מעורב בחלוקת הכספים לפעילי הארגון - כספים אשר הוגנו את
30 גלגלי הטרור. הנאשם תיאר על פעילות חברי הארגון באזור ועמד בקשר עם מפקד ארגון התנוס,
31 מרחאן ברגותי. הנאשם סיפק כלי נשק לפעילים לביצוע משימותיהם ואף היה מעורב בצדדים
32 נוספים בפעילות הארגון כגון ארגון תחלוקות והקמת אתר אינטרנט ועוד כהנה וכהנה מרעין
33 בישין.
34

35 עובדות פרטי האישום הבאים יגוללו כיצד היה הנאשם מעורב בתכנון המקדימות לביצוע פיגועי
36 ההתאבדות, כיצד מנה פעיל צבאי אליו על מנת לקבל את אישורו לרצח חפים מפשע. נראה בעליל כי
37 ראה עצמו כפוסק בענייני חיים ומוות באזור שכם. ביוזמתו, באישורו ובכרכתו של הנאשם יצאו
38 לדרכם פיגועי ההתאבדות המתוארים להלן, ובדין נשא הוא באחריות אליהם.
39

40 נסיים פרק זה ולו באזכור העובדה הסמלית כי במסגרת תפקידו הנאשם הוא זה שמיחר ליטול
41 אחריות בשם הארגון על פיגועי ההתאבדות שביצע הארגון. אמנם, בבואו לתת את הדין על
42 מעשיו, נתקף הנאשם בכישנות מעשה ולא חזר על כך, אולם דומה כי הדברים מדברים בעד
43 עצמם ומצביעים מדוע אין מקום ליתן לנאשם לחמוק מאחריותו לזו הוא נושא במסגרת תפקידו
44 למעשי הרצח שביצע הארגון בראשו עמד ואשר מיהר להתאבדות בהם.
45

46
47 אלא שאחריותו של הנאשם למעשי הרצח לא מתמצה במישור "המיניסטרילי" בלבד. שכן
48 הנאשם גם שלח ידו בביצוע מעשים של ממש במסגרת הוצאתם לפועל של פיגועי ההתאבדות
49 הנדונים, מעשים המביאים אותו אל מסגרת "המעגל הפנימי" של מבצעי העבירה, הנחשאים
50 באחריות כמבצעים ישירים. נדון כעת בחלקו של הנאשם במסגרת הוצאתם לפועל של כל אחד
51 מהפיגועים.
52

53 השתלשלות האירועים הכללית

54
55 כפירתו של הנאשם באישומים כנגדו היתה כללית וגורפת. הנאשם לא חציג בפנינו כל זירת
56 מחלוקת מותחמת, אפילו ביחס לחלקים מתוך פרטי האישום אשר כלל אינם נוגעים לו. התגנה
57 עמדה על הוכחת כל פסיק ותג בהם, גם ביחס לאירועים שבצעו לאחר שיצא הנאשם מן התמונה

תאריך: 28/06/05

13

תיק מס': 5398/03

1 (ראה הפרק חזן בעדותו של אחד מברגותי הנזכר מעלה) ולא ידעה למסור עמדה אפילו באשר
2 לעצם קרות הפיגועים.

3
4 נוהג זה של ההגנה לחתומי בהכחשת הגורפת, גם כאשר לעצם מותם של הקורבנות, יש להצטרף
5 עליו, בפרט שהחומר הטכני המבסס עובדות אלו חוגש בהסכמתה. לצערנו, לא התגב לבנו
6 החשש שמא עמדת הנאשם ליתן את הדין בגין מעשי רצח שלא בוצעו. הראיות הטכניות הרבות
7 שהוגשו בהסכמת ההגנה, מבססות את עובדות האירועים המתוארים והתמונות הקשות של
8 קורבנות מעשי הרצח, בהם פעוטות רכים בשנים, לא מותירות מקום לספק בענין זה.

9
10 למעשה, אין מחלוקת של ממש גם ביחס להשתלשלות העניינים הנוגעת לשלבי הוצאתם לפועל של
11 הפיגועים. אם נעמיק ראיות, מעבר לעניי האבק שביקשו עדי התביעה להערים בהתמקנותיהם
12 השונות, נראה כי למעשה הללו ()
13 מכחישים את תהליכי ההוצאה לפועל של מעשי הרצח, ומתמקדים בעיקר ב (בהכחשת) חלקו של
14 הנאשם. מכל מקום, קריאה באמירותיהם, מעלה באופן נרחב ומפורט את השתלשלות אירועים זו
15 (ובכלל זה התכנות, חימוש המתאבדים, צילום, הסעתם לעבר זירת הרצח וכו').

16
17 אם כן, מצאנו השתלשלות האירועים הכללית, הוכחה כדבעי מתוך הראיות שהובאו בפנינו, וספק
18 האם היא שנויה במחלוקת אמיתית, וכעת נמקד מבטנו לעבר חלקו של הנאשם.

19 פרטי האישום 6-8, הפיגוע ברחוב יפו

20
21
22 פרטי אישום אלו מייחסים לנאשם אחריות לרציחתו של אורה סנדלר ושרח המבורגר ז"ל וניסיון
23 גרימת מותם של 45 אזרחים שנפצעו באירוע. האירוע הוצא לפועל מטעמו ובשמו של ארגון "גדודי
24 אל-אקצה". מיוחס לנאשם כי הוא קיבל לידיו את המחבל המתאבד בדירת במחנה בלאטה וביחד
25 עם צילם אותו כשהוא מחזיק ברובה וספר קוראן. לאחר מכן שילח לנאשם את
26 המתאבד, סעיד, לדרכו האחרונה. לאחר הדברים האלה יצא סעיד לכיוון רמאללה שם משלח עיי
27 לירושלים, מקום בו פתח ביריות לכל עבר, עד אשר הוכרע, אולם לא טרם שגרם
28 לרצח שתי נשים ופציעת עשרות רבות.

29
30 על חלקו של הנאשם מספר עד התביעה, כאמור בפרוטוקול הדאטו במשפטו
31 (ת/ 69, ס"ק 6 לפרט האישום השישי בכתב האישום) ועל עדותו מתבסס החלק באישום הנוגע
32 לנאשם. על חלקו לאירוע, למדים אנו מאמירותיהם של ושל²¹ ורואים בתוכן כמוסכם
33 עדי התביעה 16,17, הוגשו בהסכמת²² מאמירות של²³ (ע"י 114/01, 114/01, 114/01). מאמירות אלו, בצירוף פרוטוקול הדאטו של²⁴
34 למדים אנו על אחריותו של אותו סעיד לאחר שנשלח וצולם ע"י הנאשם. מן החומר הטכני למדנו
35 על התוצאות הקטלניות של האירוע. אך מובן הוא כי שלל הראיות משתלבות זו בזו ומהוות הרבה
36 מעבר לחיזוק המוגבר הנדרש לעדותו של²⁵

37
38 דומה כי בימים אלו אין אדם נדרש לדמיון רב באשר למשמעותו של אקט צילום מתאבד, כשהוא
39 מקריא את צוואתו טרם צאתו לדרכו האחרונה, ומעשהו של הנאשם בהקשר זה מדבר בעד עצמו.
40 אקט זה, בצירוף מעמדו של הנאשם הנזכר מעלה, מבססים את היותו חלק מן "המעגל הפנימי"
41 של משלחי המתאבד ואת אחריותו המלאה לפיגוע ולתוצאותיו הרצחניות.

42
43 מטעמים אלו מרשיעים אנו את הנאשם באחריות לפיגוע והתאבדות ברחוב יפו בירושלים,
44 לפציעת האזרחים והניסיון לרצוח נוספים.

45 פרטי האישום 9-12, הפיגוע ביישוב חרמש

46
47 פיגוע זה הוצא לפועל ע"י²⁶ בסיועם של²⁷
48 מיוחס לנאשם (ס"ק א"ט) לפרט האישום כי הוא זה שנתן אישור מפורש ל²⁸
49 לבצע את הפיגוע, ולאחריו אף נטל אחריות עליו בשם הארגון וכן העביר לידיו של²⁹ סכום של
50 \$3,000. באירוע נרצחו לינוי סרוסי, הדס תורג'מן ואורנה אשל זכרן לברכה וכן נפצע יובל אשל.
51
52
53
54
55

²¹ ראה פרוטוקול הדיון מיום 14/06/04, עמ' 1 ש' 21-22.

תאריך: 28/06/05

14

תיק מס': 5398/03

חלקו של הנאשם עולה מתוך אמרתו של [REDACTED] אותן מצאנו, כזכור, לקבל. מתאר כיצד, לאחר שסיפר לו [REDACTED] כי ברשותו מתאבד המוכן לבצע פיגוע, יצר קשר עם הנאשם שאשר לו לבצע את מעשה הרצח (או בלשון של הנאשם, "למה לאו"י³³). יודגש מתוך דבריו של [REDACTED] כי הורה ל [REDACTED] להמשיך בגלגול הפיגוע, רק לאחר שיחתו עם הנאשם וקבלת האישור ממנו. עוד מתאר טאיפה כיצד, לאחר הפיגוע, נטל הנאשם אתריות לפיגוע בשם חארגון ואף העביר לו את סכום הכסף.

חיזוק לדבריו של [REDACTED] אנו מוצאים לא אחת מאשר באמרתו של הנאשם הנאשם כי מסר ל [REDACTED] סכום כסף יום לאחר הפיגוע לחקמת סוכת אבלים לשהיד³⁴. שאר המעורבים באירוע, שאמרותיהם הוגשו בחסכמה³⁵, מבססים את עובדות האישום בכללו והחומר הטכני מבסס את תוצאותיו הקטלניות ופציעתו של יובל אשל, שאשתו אורנה ו"ל נרצחה לנגד עיניו.

רואים אנו כי הנאשם היה בעל שליטה מוחלטת בהוצאתו לפועל של הפיגוע, ומבצעיו סרו למרותו, הן באומר והן במעש, הן לפניו והן אחריו. הנאשם נושא באחריות מלאה לאירוע שיצא בברכתו, באישורו ובמימונו ושעליו הזדרז ליטול אתריות ואנו מרשיעים אותו באחריות לו.

פרטי האישום 13-18, פיגוע מצר

גם באירוע זה, נשלח המחבל המתאבד, חיית האדם [REDACTED], ע"י [REDACTED] לקיבוץ מצר. במסע הירי שלו בקיבוץ רצח [REDACTED] את ילדי משפחת אוהיון, מתן ונועם, את אמם רויטל וכן את תושבי הקיבוץ תרצה דמארי ויצחק דורי, זכרם לברכה.

מעיון באמרתו של [REDACTED] עולה כי פעם נוספת פנה לנאשם, בציינו באוזניו כי ברשותו מתאבד נוסף המוכן לשיגור ובבקשה לחמשו בכל נשק, והנאשם דאג לעשות כן. לאחר מכן, פנה [REDACTED] אל הנאשם כי ייקח אתריות על הפיגוע, ואף דאג להעביר לידיו את סרט הצילום של [REDACTED] מקריא את צוואתו.

הנאשם בכבודו ובעצמו מחזק את דבריו של [REDACTED] באופן מובהק (תוך תוצאת העוקץ מן הדברים, כהרגלו) כאשר הוא מצוין באמרתו כי מסר ל [REDACTED] כלי נשק ולטענתו, בעקבות סכסוך של [REDACTED] עם אדם אחר) וכן כי לאחר הפיגוע התקשר לתחנת הטלוויזיה להודיע כי הוא מתנגד לביצוע פיגועים בתוך תחומי מדינת ישראל. למותר לציין כי הסימא שבצד גרסתו של הנאשם, לא אמין בעינינו. הנאשם לא טרח לחזור אפילו על גרסה מתחמקת זו בעדותו והרחיק עצמו מכל מעורבות עם [REDACTED] או מתן כלי נשק.

המעורב העיקרי הנוסף באירוע [REDACTED], אשר אינו מזכיר את הנאשם, מבסס את עובדות כתב האישום הנוגעות להכנות לשלוח [REDACTED] למשימת הרצח והחומר הטכני מזירת הסבה מאשש את תוצאותיו הקטלניות.

דפוס החירארכיה שבין [REDACTED] לנאשם, כבר תואר להלן והמעשים שנעשו לפני ואחרי הפיגוע, מבססים את אחריותו של הנאשם מכוח מרותו על מבצעי הרצח ומתן האישור לפיגוע ונטילת האחריות עליו. אלא שגם הפעם, מלבד האחריות "המיניסטריאלית", נושא הנאשם באחריות מובהקת לפיגוע בתור מי שהמציא לידיהם של חרוצחים בפועל את כלי הנשק שקטל את תושבי הקיבוץ. אין ספק כי הנאשם נושא באחריות מלאה לאירוע הרצח ואנו מרשיעים אותו בכך.

פרט האישום 19

פרט זה מייחס לנאשם עבירת קשירת קשר לגרימת מוות בכוונה, זאת בכך שהיה שותף למזימה לשלח את [REDACTED] לביצוע פיגוע נוסף לאחר פיגוע מצר.

גם אישום זה מתבסס על אמרתו של [REDACTED], המתאר כיצד משתברר כי [REDACTED] נותר בחיים לאחר ההתקפה הרצחנית בקיבוץ מצר, הוחלט לשלוח אותו שוב לבצע פיגוע התאבדות,

³³ ראה ת/ 60, עמ' 4 ש' 25.

³⁴ ראה ת/ 1, עמ' 5 ש' 9-5.

³⁵ ראה פרוטוקול מיום 02/09/03, עמ' 3 ש' 27-28.

תאריך: 28/06/05

15

תיק מס': 5398/03

1 ולשם כך התקשר אל הנאשם. הנאשם מסר את הסכמתו לתוכנית ואף נענה לבקשת
2 להמציא לידיו כלי נשק, ובני החבורה אף יצאו לשכם לפגשו ולקחת מידיה את הנשק, אולם נעצרו
3 קודם לכן.

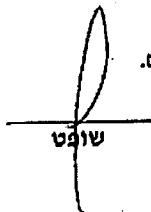
4
5 אודות החיזוקים הרבים לאמרתיו של [REDACTED] בשורת עניינים - עמדנו זה מכבר. אין ספק כי
6 הקשר הנדון, הוא חלק מתוך "מסכת עובדתית" אחת, הנוגעת לפיגועי טרור שבוצעו ע"י [REDACTED]
7 והנאשם במסגרת הארגון ובאמצעות [REDACTED], ועל כן רואים בהם כחיזוקים גם לענין הפללתו את
8 הנאשם לענין אישום זה.

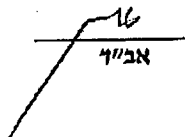
9
10 גם באשר לדפוס הפעולה והקשר בין הנאשם [REDACTED], עמדנו זה מכבר ואין ספק כי אישורו של
11 הנאשם את התוכנית הרצחנית והתחייבתו להמציא כלי נשק, הופכים אותו לשותף בקשירת
12 הקשר.

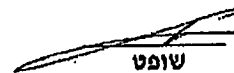
13
14
15
16 סוף דבר, מרשיעים אנו את הנאשם בכל המיוחס לו, למעט פרט האישום הרביעי, ממנו
17 חזרה התביעה.

זכות ערעור כחוק

ניתן והודע, 28/06/05, בלשכה. המזכירות תמציא עותק לידי הצדדים.

שופט

אבי

שופט